

РЕВ.;ЕНА.;Е

№ 1.

гр. С.Е;ф.я, 04.01.2022 г.

В ИМ.О НА НАРОДА

СОФА.;ЙСКА.; РАЙОНЕН СЪД, .4 СЪСТАВ, в

□.F;D.;□.1;□.B;□.;;□.D;□.E; заседание на □.4;□.5;□.2;□.5;т□.;;
□.4;□.5;□.A;□.5;□.C;□.2;р□.;; □.F;р□.5;□.7; □.4;□.2;□.5; х□.;;□.B;я□.4;□.;;
□.4;□.2;□.0;□.4;□.5;с□.5;т □.;; □.F;ър□.2;□.0; □.;;□.E;□.4;□.;;□.D;□.0; в
следния състав:

Председател: ЕЛА.; Д. АНАСТАСОВА

при участи.о на секр.аря ЕСТЕЛ
ЕМ. ДА.;МА.;ТРОВА
като разгледа докладваното от
ЕЛА.; Д. АНАСТАСОВА
А.;р□.0;□.6;□.4;□.0;□.D;с□.A;□.E;
□.4;□.5;□.B;□.E; № 2021111014----
-2. по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по предявени от „Т.С.” ЕАД срещу СТ. В. Г. искове с правна квалификация чл.422, ал.1 ГПК, с които се пр.ендира признаване спрямо ищеца, че отв.никът дължи следните суми: сумата от 291..26 лв. – главница за ползвана топлоенергия за периода от 01.05.2017 год. до .0.04.2020 год., за топлоснабден имот, находящ се в гр.С. район „Слатина“, ул. „Едисон“ № 11, вх. „Б“, ..4, ап.5, ведно със законната лихва върху главницата от 27.05.2021год. – датата на заявлени.о до окончателното изплащане на вземан.о; сумата от 510.05 лв. – обезщ.ение за забава за периода от 15.09.201.год. до 29.04.2021год.; сумата от .7.25 лева – главница за дялово разпределение за периода от 01.04.201.г до .0.04.2020г, ведно със законната лихва върху главницата от 27.05.2021год. – датата на заявлени.о до окончателното изплащане на вземан.о; сумата от 6..7 лв. – обезщ.ение за забава за периода от .1.05.201.год. до 29.04.2021год.

Релевират се съображения, че пр.ендираната сума е дължима за ползвана топлоенергия от отв.ника, който съобразно ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди действащи към момента на взирания период, е длъжен да заплаща месечните

дължими суми за топлинна енергия в 45- дневен срок след изтичане на периода за който се дължат. Пр.ендира разноси.

В указания законоустановен едномесечен срок по реда на чл. 1.1 ГПК е постъпил отговор от отв.ника. Счита предявените иски за неоснователни., като в тази връзка са релевираны следните съображения: вземанията са погасени по давност; разпоредбите на чл. ..., ал.1 и ал. 2 от Общите условия са нищожни, поради ко.о отв.никът не е изпаднал в забава.

Тр.ото лице помагач на страната на ищеца – „Топлоконтрол” ЕООД не излага становище по предявените иски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, .4 състав, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.2.5, ал.2, във вр. с чл.12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното по делото ч. гр. д. № 29949/2021г. по описа на СРС, .4-ти състав, в полза на ищцовото дружество е издадена заповед за изпълнение по реда на [чл. 410 ГПК](#) за сумите, предявени с исковата молба, срещу която отв.ни кът е възразил в законоустановения срок, предвиден в разпоредбата на чл. 414, ал. 1 ГПК. Изложеното обуславя правния интерес на ищеца от предявяване на иски за установяване на вземанията му. Същите са предявени в срока по [чл. 415, ал.1 ГПК](#) и се явяват *допустими*.

Предявен е иск с правна квалификация чл.422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.150 ЗЕ.

В тежест на ищцовата страна – „Т.С.“ ЕАД е да установи основани.о и размера на пр.ендираната парична сума по предявения положителен установителен иск, а именно – валидно възникнало договорно отношение с отв.ника за продажба на топлинна енергия за процесния апартамент, качеството потребител за отв.ника – собственик или ползвател, изпълнение на задължени.о за доставка на топлоенергия за процесния период, по ко.о е възникнало вземан.о за цена по предоставената услуга в посочения размер. Отв.никът носи тежест за насрещно доказване по тези факти.

С изготвения по делото доклад /л. 5., стр. 2/ всички елементи от фактическия състав на предявения иск са отделени като безспорно установени в отношенията между страните.

Съгласно чл.150, ал.1 Закона за енергиката продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни ОУ за продажба на топлинна енергия от „Т.С.” ЕАД на потребители за битови нужди, които се изготвят от предприяти.о и се одобряват от КЕВР към МС. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуван.о им в поне един централен и един местен ежедневник, без да е необходимо изричното им писмено приемане от абонатите. По делото няма данни за заявено възражение от отв.ника по чл.150, ал.. 3Е, поради ко.о съдът намира при.ите ОУ да са обвързващи и за отв.ника.

Съгласно действащите към релевантния период ОУ е предвидено, че месечната дължима от купувача сума за топлинна енергия е дължима в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. В настоящия случай е налице следното специфично обстоятелство: за процесния период начислените суми за ТЕ са по прогнозно потребление като в края на отоплителния сезон се изчислява реалното потребление на ТЕ и извършва изравняване между начислената и дължимата сума: връщане или доплащане. След изтичане на посочения срок купувачът по договора – потребител изпада в забава, поради което дължи обезщетение за забава съобразно чл. 6, ал. 1 от ЗЗД. Задължението е срочно, така че, за да изпадне в забава длъжникът, не е необходима покана от кредитора.

В тази връзка следва да бъде обсъдено възражението за погасяване на процесната сума по давност, направено от отводника с отговора на исковата молба, с оглед което следва да се изложат следните съображения:

Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от датата, на която вземането е станало изискуемо. В отношенията между страните са се прилагали Общите условия на оператора на топлинни услуги, като ищецът има качеството на абонат и потребител на тези услуги и не се спори, че за процесния период е ползвал услугите, като му е било начислено съответното задължение.

Задълженията за плащане на доставяните топлинни услуги представляват задължения за периодично плащане по смисъла на [чл. 111, б. „в“, пр. 1 ЗЗД](#) и се погасяват с изтичане на кратката тригодишна погасителна давност. В този смисъл е и Тълкувателно решение № . от 1.05.2012 г. по тълк. д. № ./2011 г. на ОСГТК на ВКС. Съгласно задължителните постановки в цитираното Тълкувателно решение, понятието „периодични плащания“ по смисъла на [чл. 111, б. „в“ ЗЗД](#) се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. По защо този извод се налага от еднородния и периодичен характер на задълженията, които независимо че имат в основанието си доставка на топлинни услуги, се дължат на месечни вноски. Изводът следва и от характера на насрещното задължение на „Т.С.“ ЕАД – задължението на това дружество е да осигури постоянно топлоснабдяване до процесния имот срещу плащането на ежемесечни вноски, а не да достави определен брой единици топлинна енергия срещу предварително определена цена с разсрочено плащане на месечни падежи.

Доколкото в настоящия случай заявлението по чл. 410 ГПК е депозирано на 27.05.2021 г., то погасено по давност се явява вземането за периода от 01.05.2017 год. до 26.05.201. г. От приетата по делото ССЧЕ се установява, че вземането за непогасеното по давност вземане за периода от 27.05.201. г. до 30.04.2020 год. възлиза на сумата от 1721.9 лева /л. 6/. С оглед изложеното искът се явява основателен и доказан за сумата от 1721.9 лева и за периода от 27.05.201. г. до 30.04.2020 год. като за разликата до пълния предявен размер от 291.26 лв. и за периода от 01.05.2017 год. до 26.05.201. г. следва да се отхвърли.

По отношение на вземан.о за главница за дялово разпределение, следва да се посочи, че от при.ата ССЧЕ се установява, че размерът на непогасената част от вземан.о за периода от 27.05.201.г. до .0.04.2020 год. възлиза на сумата от .4.----- лева /л. .6/.

Следователно искът за главница за дялово разпределение следва да се уважи сумата от .4.----- лева и за периода от 27.05.201.г. до .0.04.2020 год., а за разликата над сумата от .4.--- лева до пълния предявен размер от .7.25 лева и за периода от 01.04.201.г. до 26.05.201.г. следва да се отхвърли.

Основателно е и искан.о за присъждане на законни лихви върху главниците, считано от датата на подаване на заявлени.о – 27.05.2021г. до окончателното изплащане на вземан.о.

Относно иска по чл. 422 ГПК, вр. чл. .6 ЗЗД, вземан.о за законна лихва възниква от фактически състав, включващ елементите: главно парично задължение, настъпила негова изискуемост и неизпълнение на същото, като предм.ът на това вземане е обезщ.ение за вредите, които неизпълнени.о обективно и закономерно причинява. Вземан.о за лихва е акцесорно, но има известна самостоятелност спрямо главното, като провопораждащият го състав включва релевиране на неизпълнение – липса на дължимо поведение по отношение на главното задължение.

Съобразно при.ото по делото заключение по ССЧЕ размерът на обезщ.ени.о за забава върху непогасената по давност главница за топлинна енергия възлиза на сумата от 20...1 лева /л. .6/, поради ко.о искът следва да се уважи за сумата от 20...1 лева, а за разликата над сумата от 20...1 лева до пълния предявен размер от 510.05 лева следва да се отхвърли като неоснователен.

Съобразно при.ото по делото заключение по ССЧЕ размерът на обезщ.ени.о за забава върху непогасената по давност главница за дялово разпределение възлиза на сумата от 5.61 лева /л. .6/, поради ко.о искът следва да се уважи за сумата от 5.61 лева, а за разликата над сумата от 5.61 лева до пълния предявен размер от 6..7 лева следва да се отхвърли като неоснователен.

По отговорността за разноските:

Съобразно изхода на спора, право на разноски възниква и за дв.е страни. На основание чл.7., ал. 1 ГПК, отв.никът следва да заплати на ищеца сумата от 260.4. лева, съразмерно с уважената част от исков.е, от които 9..7. лева – държавна такса; 100.00 лв. – ю.ско възнаграждение, определено съобразно чл. 7., ал. . ГПК, вр. чл. .7 ЗПП; 260.00 лева – депозит за вещо лице.

На основание чл.7., ал.1 ГПК, вр. т. 12 от ТР № 4/201.год. на ВКС на ищеца се дължат разноски, които съдът намира за доказани в размер на 67..0 лева по гр. д. № 29949/2021г. по описа на СРС, .4 състав.

На основание чл. 7., ал. . ГПК „Т.С.“ ЕАД следва да заплати на ищеца сумата от 129.70 лева, съразмерно с уважената част от исковете за заплатено адвокатско възнаграждение в размер от .00.00 лева.

Мотивиран от изложеното Софийски районен съд

РЕВ.;А.;;

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл.150 от ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. .6, ал. 1 ЗЗД от „Т....-“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ГРАД, ул. „Я.” № 2.Б срещу СТ. В. Г., с ЕГН *****, със съдебен адрес: ГРАД, ул. „Пър Парчевич” № 14, партер, че СТ. В. Г. дължи следните суми: сумата от **1721..9 лева** – главница за ползвана топлоенергия за периода от 27.05.201г. до .0.04.2020 год. за топлоснабден имот, находящ се в гр.С. район „Слатина“, ул. „Едисон“ № 11, вх. „Б“, .4, ап.5, ведно със законната лихва върху главницата от 27.05.2021год. – датата на заявлени.о до окончателното изплащане на вземан.о; сумата от **20...1 лева** – обезщ.ение за забава за периода от 15.09.201.год. до 29.04.2021год.; сумата от **.4.----- лева** – главница за дялово разпределение за периода от 27.05.201г. до .0.04.2020 год., ведно със законната лихва върху главницата от 27.05.2021год. – датата на заявлени.о до окончателното изплащане на вземан.о; сумата от **5.61 лева** – обезщ.ение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от .1.05.201.год. до 29.04.2021год. като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове, както следва: искът за главница за доставена топлинна енергия за разликата над сумата от 1721..9 лева до пълния предявен размер от 291..26 лв. и за периода от 01.05.2017 год. до 26.05.201г.; искът за главница за дялово разпределение за разликата над сумата от .4.----- лева до пълния предявен размер от .7.25 лева и за периода от 01.04.201г. до 26.05.201г.; искът за обезщ.ени.о за забава върху главницата за доставена топлинна енергия за разликата над сумата от 20...1 лева до пълния предявен размер от 510.05 лева; искът за обезщ.ени.о за забава върху главницата за дялово разпределение за разликата над сумата от 5.61 лева до пълния предявен размер от 6..7 лева.

ОСЪЖДА СТ. В. Г., с ЕГН *****, със съдебен адрес: ГРАД, ул. „Пър Парчевич” № 14, партер да заплати на „Т....-“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ГРАД, ул. „Я.” № 2.Б сума в размер на **260.4. лева** – заплатени разноски за исковото производство пред СРС и сума в общ размер на **67..0 лева** – разноски по гр. д. № 29949/2021г. по описа на СРС, .4 състав.

ОСЪЖДА „Т....-“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ГРАД, ул. „Я.” № 2.Б да заплати на СТ. В. Г., с ЕГН *****, със съдебен адрес: ГРАД, ул. „Пър Парчевич” № 14, партер, на основание чл. 7., ал. . ГПК сумата от **129.70 лева** –

разноски по съразмерност за производството пред СРС.

РЕШЕНИ.О е постановено при участи.о на ТЛП – „Топлоконтрол” ЕООД.

РЕШЕНИ.О може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчван.о му на страните.

Съдия при С□.Е;ф□.;;□.9;с□.А;□.;;
р□.0;□.9;□.Е;□.D;□.5;□.D; съ□.4;: _____